

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
BROJ: 43 0 P 239238 25 GŽ
Zenica, 14.10.2025.godine

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Nine Makivić, kao predsjednika vijeća, Maria Anić i Jasmine Begović-Devović, kao članova vijeća, u pravnoj tužiteljice S. H., ..., Z., zastupane po punomoćniku Bajramović Kenanu, advokatu iz Zenice, protiv tuženog S.N., ..., Z., zastupanog po punomoćniku Brković Senadu, advokatu iz Zenice, radi utvrđivanja i diobe bračne stečevine, v.s.31.000,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Zenici, broj 43 0 P 239238 23 P od 11.07.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 14.10.2025. godine, donio je

P R E S U D U

Žalba se **odbija** i prvostepena presuda **potvrđuje**.

Tužiteljica se **odbija** sa zahtjevom za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom utvrđeno je da zajedničku bračnu stečevina tužiteljice i tuženog sa dijelom $\frac{1}{2}$ čini nepokretna imovina, i to suvlasnički dio od 60/3338 na nekretnini označenoj kao k.č. 863/3, povezano sa vlasništvom na posebnom dijelu zgrade – STAN, koji se sastoji od 3 sobe, ukupne površine od 60 m², na adresi ..., Z., upisan u z.k. uložak broj 5846 ..., parcela broj 863/3EUIJ27, pa je tuženi dužan trpjeti, da se tužiteljica, na temelju ove Presude, na predmetnoj nekretnini, upiše kao suvlasnik sa dijelom $\frac{1}{2}$, kao i naknaditi joj troškove postupka u iznosu od 5.654,40 KM, dok je tuženi odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u iznosu od 3.790,80 KM.

Protiv pomenute presude tuženi je blagovremeno izjavio žalbu iz svih žalbenih razloga, predlažući da drugostepeni sud uvaži žalbu, pobijanu presudu preinači tako što će odbiti tužiteljicu sa tužbenim zahtjevom u cijelosti, uz naknadu cjelokupnih troškova postupka tuženom ili da istu ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

Tužiteljica je u svom odgovoru na žalbu osporila žalbene navode, predlažući ovom sudu da žalbu odbije kao neosnovanu, uz naknadu troškova za sastav odgovora na žalbu po advokatu.

Pošto je ispitao prvostepenu presudu u dijelu u kojem se pobija žalbom i po službenoj dužnosti u smislu člana 221 Zakona o parničnom postupku (Sl.novine FBiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je stanovišta da:

Žalba nije osnovana.

Prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje i primijenio materijalno pravo, a da pri tom nije počinio povredu odredaba parničnog postupka, kada je odlučio kao u izreci ove presude.

Iz stanja spisa proizilazi da je tužiteljica 19.12.2023.godine podnijela tužbu za utvrđenje i diobu bračne stečevine, navodeći da su parnične stranke dana 28.09.2001.godine, u Matičnom uredu u Zenici, sklopili brak, koji je razveden presudom Općinskog suda u Zenici broj 43 0 P 222058 22 P od 26.01.2023. godine, te da su parnične stranke, tokom trajanja bračne zajednice, stekle zajedničku imovinu, i to stan u Z., u ulici ..., površine 60 m², na kojem je tuženi upisan kao vlasnik sa 1/1 dijela, kao i pokretne stvari, navedene u tužbi, a koja imovina predstavlja njihovu bračnu stečevinu, postavljajući tužbeni zahtjev za utvrđenje da zajedničku bračnu stečevinu parničnih stranaka sa 1/2 dijela čini nepokretna imovina, i to suvlasnički dio od 60/3338 na nekretnini označenoj kao k.č. 863/3, povezano sa vlasništvom na posebnom dijelu zgrade – STAN, koji se sastoji od 3 sobe, ukupne površine od 60 m², na adresi ... , Z., upisan u z.k. uložak broj 5846 K.O. ..., parcela broj 863/3EUIJ27, pa je tuženi dužan trpjeti upis tužiteljice u zemljišne knjige shodno utvrđenju iz ove presude, te kojom se utvrđuje da zajedničku bračnu stečevinu parničnih stranaka sa 1/2 dijela čini pokretne stvari i to: Ugradbena kuhinja dimenzija 2.30 m x 2.30 m boje oker i bež, Beko rerna el. šporet u smeđoj i srebrenoj boji, Beko ugradbena ploča u smeđoj i srebrenoj boji, LG mikrovalna bijele boje, Frižider Gorenje, bijete boje 1.70 m 50 cm, Mašina za sude VOX, metalik sive boje, Beko napa smeđe boje, Beko sušilica bijele boje, Stol 1.20 m x 79 cm, 4 drvene stolice u ivory bež boji, ugaona sećija 2.20 m x 2.20 m i fotelja smeđe crne boje sa zlatnim detaljima, Smeđi stol 90 cm x 90 cm, komoda 3 x 2.40m, 2.00 m i 1,40 m, Polica za knjige 1.90 m, Stolica za ljuljanje smeđe boje Yisk, TV SAMSUNG 1.00 m x 60 cm, crne boje, krevet 2 x 2.20 m, boja drveta, ormar iz 5 dijelova kombinacija bež boje i boje drveta, komoda 1.10 m u boji drveta, ormar 1.70 m x 2.00 m bijeli sa šarenim mozaikom, stol 106 cm x 70 cm, stolica za računar plave boje, računar SAMSUNG, crni monitor i centralna jedinica, Gorenje usisivač crvene boje, pegla bijelo-plave boje Bosh, dva ugradbena manja ormara u boji drveta, Gornje veš mašina bijele boje, uz obavezu tuženog da tužiteljici naknadi troškove postupka, povlačeći, na pripremnom ročištu održanom 06.02.2025. godine, dio tužbenog zahtjeva za utvrđenje da navedene pokretne stvari predstavljaju zajedničku bračnu stečevinu.

Tuženi je u svom pismenom odgovoru na tužbu istakao da ne osporava činjenice da su parnične stranke, dana 28.09.2001. godine, u Zenici, zaključile brak, koji je razveden presudom prvostepenog suda broj 43 0 P 222058 22 P od 26.01.2023. godine, kao i da je tuženi, dana 26.08.2002.godine, dakle 11 mjeseci nakon zaključenja braka sa tužiteljicom, kao kupac, zaključio ugovor o kupoprodaji predmetnog stana sa prodavcima V. K. i V. D., i stekao pravo vlasništva na istom sa 1/1 dijela, isplativši kupoprodajnu cijenu u iznosu od 30.000,00 KM, osporavajući postavljeni tužbeni zahtjev da predmetni stan čini zajedničku bračnu stečevinu parničnih stranaka, jer je zapravo tuženi predmetni stan kupio vlastitim sredstvima - ličnom ušteđevinom, koju je stekao angažmanom u organizaciji Danish Refugee Council Sarajevo, prije zaključenja braka, da je tuženi, u period od 1999. - 2001. godine, bio radno angažovan u navedenoj organizaciji, te je po tom osnovu ostvarivao plaću u mjesečnom iznosu od cca. 2.000,00 KM, obzirom da je tuženi po zanimanju diplomirani inženjer građevine u istom periodu je, u slobodno vrijeme, izrađivao građevinske projekte, te je i po tom osnovu mjesečno ostvarivao dohodak od oko 2.000,00 KM mjesečno. Nasuprot tome, nesporna činjenica je da je i tužiteljica u vrijeme zaključenja braka bila zaposlena kao pedagoški radnik - učiteljica i da je u tom periodu imala veoma niska primanja, koja su čak bila i neredovna. Sve navedeno ukazuje da se u konkretnom slučaju radi o isključivom vlasništvu tuženog na predmetnom stanu, stečenom na osnovu novčanih sredstava koja čine posebnu imovinu tuženog, a nikako o zajedničkoj imovini, predlažući da se tužiteljica odbije sa tužbenim zahtjevom, uz naknadu troškova postupka.

Članom 251. stav 1. Porodičnog Zakona FBiH (Sl. list FBiH broj 35/05 i 41/05) je propisano da bračnu stečevinu čini imovina koju su bračni partneri stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice, kao i prihod iz te imovine, a članom 252, stav 1 pomenutog Zakona je propisano da su bračni partneri u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini ako nisu drukčije ugovorili.

Članom 255. stav 1. Porodičnog zakona je propisano da se podjela bračne stečevine vrši ugovorom između bračnih partnera, a stavom 2 pomenutog člana Zakona je propisano da ako bračni partneri ne zaključe ugovor iz stava 1 ovog člana, podjelu bračne stečevine izvršit će sud na zahtjev bračnih partnera.

Pravilno prvostepeni sud zaključuje, a što proizilazi iz stanja spisa, da su parnične stranke, dana 28.09.2001.godine zaključile brak, koji je razveden pravosnažnom presudom Općinskog suda Zenica broj: 43 0 P 222058 26.01.2023. godine, te da je za vrijeme trajanja bračne zajednice, dana 26.08.2002. godine, tuženi, kao kupac, sa V. K. i V. D., kao prodavcima, zaključio Ugovor o kupoprodaji stana u Z., na adresi ..., površine 60,09 m², za ugovorenu kupoprodajnu cijenu od 30.000,00 KM, da je taj Ugovor, a čiji je predmet predmetni stan, predat na provođenje Zemljišno – knjižnom uredu Općinskog suda u Zenici, dana 06.11.2002. godine, na osnovu zahtjeva i upisan na tuženog u zemljišnoknjižnom ulošku Općinskog suda u Zenici broj 5846 K.O. ZENICA I, sa dijelom 1/1.

U toku prvostepenog postupka, prvostepeni sud je izveo sve predložene materijalne dokaze, kao i dokaze saslušanjem svjedoka, saslušavši i tužitelja i tuženu u svojstvu parnične stranke, ocjenjujući svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, shodno članu 8. Zakona o parničnom postupku, dajući jasne razloge o istim u obrazloženju pobijane presude.

Ne mogu se prihvatiti kao osnovani žalbeni navodi o tome da prvostepena presuda ne sadrži ocjenu dokaza niti da u istoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, te navodi o povredi člana 6, stav 1 Evropske konvencije o zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, s obzirom da prvostepena presuda sadrži sve elemente propisane članom 191. stav 3. i 4. Zakona o parničnom postupku.

Pravilno prvostepeni sud zaključuje i da parnične stranke nisu zaključile Sporazum, odnosno Ugovor o podjeli bračne tečevine, kako to propisuje odredba člana 258 Porodičnog Zakona F BiH.

Prvostepeni sud je dao jasne i valjane razloge, a koje u cijelosti prihvata i ovaj sud, a iz kojih proizilazi da predmetni stan predstavlja zajedničku bračnu stečevinu, te da je tužiteljicin udio 1/2 dijela u stjecanju bračne tečevine na predmetnom stanu, iz razloga datih u obrazloženju pobijane presude koju u cjelosti prihvata i ovaj sud, a što proizilazi iz svih izvedenih dokaza.

Po stanovištu ovoga suda, prvostepeni sud je pravilno postupio i kada nije prihvatio navode tuženog o tome da je stan kupljen isključivo njegovim posebnim sredstvima koje je uštedio prije zaključenja braka.

Pravilno prvostepeni sud zaključuje, a nakon svih izvedenih dokaza da tuženi nije dokazao, shodno članu 123. Zakona o parničnom postupku, svoje tvrdnje da je predmetni stan njegova posebna imovina, kako to propisuje odredba član 254. stav 2. Porodičnog Zakona F BiH, a ako sud na osnovu ocjene izvedenih dokaz ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanje iste zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja, a kako je to propisano odredbom člana 126. Zakona o parničnom postupku, a teret dokazivanja da se radi o posebnoj imovini tuženog, je na samom tuženom, tim prije što iz izvedenih dokaza proizilazi da je predmetni stan kupljen za vrijeme trajanja bračne zajednice, u kojoj bračni partneri nisu

zaključili ugovor o regulisanju imovinsko-pravnih odnosa, te da su obje parnične stranke i prije zaključenja braka bile zaposlene, ostvarujući i dodatnu zaradu, niti žalbeni navodi tuženog o pozivanju na iskaz svjedoka H. M., datog na glavnoj raspravi održanoj 10.06.2025. godine, koji u svom iskazu nije sa sigurnošću mogao potvrditi da je predmetni stan kupljen od ličnih sredstava tuženog koje je imao prije zaključenja braka, navodeći da mu je poznato da je stan kupljen uglavnom od ušteđevine tuženog, odnosno da misli da je stan u cijelosti kupljen sredstvima koje je zaradio tuženi.

Kod takvog stanja stvari, prvostepeni sud se pravilno poziva na odredbu člana 250., 251., stav 1. i 2., 252. i člana 253 Porodičnog zakona FBiH, kada određuje veličinu udjela bračnog druga.

Prvostepeni sud je pravilno postupio kada je, shodno članu 386. stav 1. u vezi člana 387. i članom 396. Zakona o parničnom postupku u vezi sa članom 1 Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o advokaturi FBiH (SL.novine FBiH broj 18/05) i važećim Tarifama o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, donio odluku o troškovima spora, za koju je dao jasne i pravilne razloge koje u cijelosti prihvata i ovaj sud.

Tužiteljica zastupana po punomoćniku, odbijena je sa zahtjevom za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu po advokatu, s obzirom da isti trošak nije bio neophodan radi vođenja parnice, a shodno odredbi člana 386. stav 1. u vezi s članom 387 i 397. Zakona o parničnom postupku.

Ostali žalbeni navodi nisu od odlučnog značaja, pa ih sud nije posebno ni cijenio, shodno odredbi člana 231. Zakona o parničnom postupku.

Budući da žalbeni navodi tuženog nisu doveli u sumnju zakonitost i pravilnost prvostepene presude, valjalo je u smislu odredbe člana 226 Zakona o parničnom postupku, žalbu odbiti kao neosnovane i potvrditi prvostepenu presudu kao zakonitu i pravilnu.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Nina Makivić